

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

19 декември 2019 година *

„Преюдициално запитване — Бързо производство — Институционално право — Гражданин на Европейския съюз, избран за член на Европейския парламент, докато е с мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство — Член 14 ДЕС — Понятие „член на Европейския парламент“ — Член 343 ДФЕС — Имунитети, необходими за изпълнението на задачите на Съюза — Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз — Член 9 — Имунитети на членовете на Европейския парламент — Имунитет по време на придвижване — Имунитети по време на сесии — Персонален, времеви и материален обхват на тези различни имунитети — Снемане на имунитет от Европейския парламент — Искане на национален съд за снемане на имунитет — Акт за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори — Член 5 — Мандат — Член 8 — Избирателна процедура — Член 12 — Проверка на пълномощията на членовете на Европейския парламент след официалното обявяване на изборните резултати — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 39, параграф 2 — Избор на членовете на Европейския парламент чрез всеобщо, пряко, свободно и тайно гласуване — Пасивно избирателно право“

По дело C-502/19,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания), с акт от 1 юли 2019 г., постъпил същия ден в Съда, в рамките на наказателното производство срещу

Oriol Junqueras Vies,

в присъствието на:

Ministerio Fiscal,

Abogacía del Estado,

Partido político VOX,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от К. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, L.S. Rossi и I. Jarukaitis, председатели на състави, Е. Juhász, J. Malenovský (докладчик), L. Bay Larsen, С. Toader, N. Piçarra, А. Kumin, N. Jääskinen и N. Wahl, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

* Език на производството: испански.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 октомври 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Junqueras Vies, от A. Van den Eynde Adroer, abogado,
- за Ministerio Fiscal, от F. Cadena Serrano, C. Martinez-Pereda, J. Moreno Verdejo и J. Zaragoza Aguado,
- за Partido político VOX, от M. Castro Fuertes, abogada, подпомагана от M. Hidalgo López, procuradora,
- за испанското правителство, от S. Centeno Huerta и A. Rubio González, в качеството на представители,
- за Европейския парламент, от C. Burgos, F. Drexler и N. Görlitz, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от F. Erlbacher и I. Martínez del Peral, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 ноември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 9 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ С 326, 2012 г., стр. 266, наричан по-нататък „Протоколът за привилегиите и имунитетите на Съюза“).
- 2 Преюдициалното запитване е отправено в рамките на производство по жалба, подадена от г-н Oriol Junqueras Vies, в контекста на образуваното срещу него наказателно производство, срещу определение на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания), с което след официалното обявяване на резултатите от проведените на 26 май 2019 г. избори за Европейски парламент, този съд отказва да снее наложената на г-н Oriol Junqueras Vies мярка за неотклонение задържане под стража от ноември 2017 г., за да му позволи да изпълни формалност, която съгласно испанското право е предпоставка за придобиването на качеството член на този парламент.

Правна уредба

Правото на Съюза

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Съюза

- 3 В глава III от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, която се отнася до „[ч]ленове[те] на Европейския парламент“, се съдържа в частност член 9, който гласи:

„По време на сесиите на Европейския парламент неговите членове притежават:

- a) на територията на тяхната собствена държава — имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;
- б) на територията на всяка друга държава членка — имунитет от всякаква форма на задържане или съдебно производство.

Имунитетът действа по подобен начин и по отношение на горепосочените членове по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент.

Не може да има позоваване на имунитета, когато член на парламента бъде заловен на мястото на извършване на нарушението и имунитетът не е пречка за Европейския парламент да упражни правото си за отнемане на имунитета на някой от неговите членове“.

Актът за избирането

- 4 Актът за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори, приложен към Решение 76/787/ЕОВС, ЕИО, Евратом на Съвета от 20 септември 1976 г. (ОВ L 278, 1976 г., стр. 1), последно е изменен с Решение 2002/772/ЕО, Евратом на Съвета от 25 юни и 23 септември 2002 г. (ОВ L 283, 2002 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Актът за избирането“).
- 5 Член 1, параграф 3 от Акта за избирането предвижда, че изборите за членове на Европейския парламент се провеждат чрез всеобщо, пряко, свободно и тайно гласуване.
- 6 Член 5 от този акт гласи:

„1. Петгодишният срок, за който се избират членовете на Европейския парламент, започва да тече от откриването на първата сесия след всяко провеждане на изборите.

[...]

2. Мандатът на всеки член на Европейския парламент започва да тече и изтича едновременно със срока, посочен в параграф 1“ [неофициален превод].

- 7 Член 6, параграф 2 от посочения акт предвижда:

„Членовете на Европейския парламент се ползват от привилегиите и имунитетите, приложими за тях съгласно [Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза]“ [неофициален превод].

8 Член 8, първа алинея от същия акт гласи:

„При спазване на разпоредбите на настоящия акт изборителната процедура във всяка една от държавите членки се урежда от разпоредбите на националното право“ [неофициален превод].

9 Съгласно член 11, параграфи 3 и 4 от Акта за избирането:

„3. Без да се засягат разпоредбите на член [229 ДФЕС] Европейският парламент се събира на заседание, и без да бъде свикан, в първия вторник един месец след изтичането на изборителния период.

4. Правомощията на Европейския парламент, чийто мандат изтича, се прекратяват с откриване на първото заседание на новоизбрания Европейски парламент“ [неофициален превод].

10 Член 12 от този акт предвижда:

„Европейският парламент проверява пълномощията на членовете на Европейския парламент. За тази цел той взема предвид резултатите, официално оповестени от държавите членки, и се произнася по всеки спор, възникнал във връзка с разпоредбите от настоящия акт, с изключение на споровете, възникнали във връзка с националните разпоредби, към които той препраща“ [неофициален превод].

Испанското право

Испанската конституция

11 Член 71 от испанската конституция гласи:

„1. Депутатите и сенаторите се ползват с неприкосновеност за изказаните от тях мнения по време на изпълнение на техните функции.

2. По време на мандата си депутатите и сенаторите се ползват и с имунитет и могат да бъдат задържани единствено в случай че бъдат заловени при или непосредствено след извършване на престъплението. Срещу тях не може да бъде възбудено наказателно преследване без предварително разрешение от съответната камара.

3. Делата срещу депутати и сенатори се разглеждат от наказателното отделение на Tribunal Supremo [(Върховен съд)].

[...]“.

Изборният закон

12 Член 224 от Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General (Устройствен закон 5/1985 за общия изборен режим) от 19 юни 1985 г. (BOE № 147 от 20 юни 1985 г., стр. 19110), в редакцията му, приложима към фактите по главното производство (наричан по-нататък „Изборният закон“), предвижда:

„1. Не по-късно от двадесетия ден след провеждане на изборите Junta Electoral Central [(Централна изборителна комисия, Испания)] извършва преброяването на гласовете на национално равнище, разпределя депутатските места, съответстващи на отделните кандидатури, и обявява избраните лица.

2. В петдневен срок, считано от обявяване на избора, избраните кандидати полагат пред [Централната избирателна комисия] клетва за спазване на конституцията. След изтичане на този срок [Централната избирателна комисия] обявява за свободни съответните места на избраните членове на Европейския парламент, които не са положили клетва за спазване на конституцията, като същите не могат да се ползват от каквито и да било евентуални прерогативи, свързани с длъжността, докато клетвата не бъде положена.

[...]“.

Правилникът за дейността на Конгреса на депутатите

13 Член 20 от Reglamento del Congreso de los Diputados (Правилник за дейността на Конгреса на депутатите) от 10 февруари 1982 г. (BOE № 55 от 5 март 1982 г., стр. 5765) предвижда:

„1. Обявеният за избран депутат придобива в пълна степен качеството на депутат при едновременното изпълнение на следните условия:

- 1) да представи в главния секретариат удостоверение за пълномощията си, издадено от компетентния орган на изборната администрация;
- 2) да попълни декларация за дейността си съгласно изискванията, предвидени в [Изборния закон];
- 3) още при първото си участие в пленарно заседание да положи клетва за спазване на конституцията.

2. Правата и прерогативите пораждат действие със самото обявяване на депутата за избран. Независимо от това, ако са проведени три пленарни заседания, без депутатът да е придобил посоченото качество съгласно предходния параграф, той не се ползва от тези права и прерогативи докато не придобие това качество“.

Наказателно-процесуалният кодекс

14 Съгласно член 384bis от Ley de Enjuiciamiento Criminal (Наказателно-процесуален кодекс) в редакцията му, приложима към фактите по главното производство:

„Когато актът за предаване на съд е станал окончателен и има наложена мярка за неотклонение задържане под стража във връзка с престъпление, извършено от лице, участващо във или свързано с въоръжени групи или отделни терористи или бунтовници, обвиняемият, който изпълнява публични функции или длъжност, автоматично бива отстранен от същите, докато трае задържането му под стража“.

15 Член 503, параграф 1 от този кодекс предвижда:

„1. Мярка за неотклонение задържане под стража се налага само ако са изпълнени следните условия:

- 1) в наказателното производство е установено извършването на едно или повече деяния, осъществяващи състава на престъпление, за което се предвижда максимално наказание от две или повече години лишаване от свобода или наказание лишаване от свобода за по-кратък срок, когато обвиняемият или подсъдимият е вече осъждан за умишлено престъпление, за което не е реабилитиран и не подлежи на реабилитация.

[...]

- 2) по делото има достатъчно данни, за да се приеме, че лицето, спрямо което се взема мярката за неотклонение, е наказателно отговорно за извършеното престъпление;
- 3) с мярката за неотклонение задържане под стража се преследва една от следните цели:
  - а) да се осигури явяването на обвиняемия или подсъдимия по делото, когато има основания да се предполага, че съществува опасност той да се укрие.

[...]“.

16 Членове 750—754 от посочения кодекс гласят следното:

„Член 750

Ако съдът има основание за предаване на съд на сенатор или депутат в Cortes [(Сенат и Конгрес, Испания)] за извършено престъпление, съответното лице не може да бъде предадено на съд по време на сесия на [Сената и Конгреса], докато не бъде получено съответното разрешение от камарата, на която това лице е член.

Член 751

Ако сенатор или депутат бъде заловен при или непосредствено след извършване на престъплението, той може да бъде задържан и предаден на съд без разрешението по предходния член; съответната камара, на която е член, трябва да бъде уведомена за задържането или предаването на съд в рамките на двадесет и четири часа.

Съответната камара се уведомява и в случаите на висящо наказателно производство срещу лице, което в хода на съдебната фаза е избрано за сенатор или депутат.

Член 752

Ако сенатор или депутат бъде предаден на съд, когато парламентът не заседава, разглеждащият делото съд незабавно уведомява съответната камара.

Горното се прилага и когато сенаторът или депутатът е предаден на съд преди свикването [на Сената или на Конгреса].

Член 753

Във всички случаи, считано от датата на уведомяване на [Сената и Конгреса], независимо дали те заседават, съдебният секретар спира наказателното производство на етапа, на който същото се намира, до произнасянето от страна на съответната камара.

Член 754

Ако [Сенатът или Конгресът] откажат да предоставят поисканото разрешение, наказателното производство срещу съответния сенатор или депутат се прекратява; наказателното производство продължава по отношение на останалите обвиняеми“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 17 Жалбоподателят в главното производство, г-н Junqueras Vies, е вицепрезидент на Gobierno autonómico de Cataluña (автономно правителство на Каталуния, Испания) към момента на приемането на Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación (Закон 19/2017 на Парламента на Каталуния за референдума за самоопределяне) от 6 септември 2017 г. (DOGC № 7449A от 6 септември 2017 г., стр. 1) и на Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (Закон 20/2017 на Парламента на Каталуния за юридически преход и учредяване на Републиката) от 8 септември 2017 г. (DOGC № 7451A от 8 септември 2017 г., стр. 1), както и на провеждането на референдума за самоопределяне от 1 октомври 2017 г., предвиден с първия от тези два закона, чиито разпоредби междувременно спират да се прилагат по силата на решение на Tribunal Constitucional (Конституционен съд, Испания).
- 18 След приемането на посочените закони и след провеждането на посочения референдум Ministerio fiscal (Прокуратура на Испания), Abogado del Estado (Държавна правна служба, Испания) и Partido político VOX (политическа партия VOX) образуват наказателно производство срещу няколко лица, сред които и г-н Junqueras Vies, с обвинението, че са взели участие в процес на отделяне и че в този контекст са извършили деяния, които осъществяват три престъпни състава, а именно, първо, бунт против установения конституционен ред или бунт против действия на държавата, второ, неподчинение, и трето, присвояване на обществени средства.
- 19 В досъдебната фаза на това наказателно производство спрямо г-н Junqueras Vies е взета мярка за неотклонение задържане под стража с определение, прието на 2 ноември 2017 г. на основание член 503 от Наказателно-процесуалния кодекс. Оттогава това определение е неколkokратно подновявано, така че към датата на отправяне на преюдициалното запитване, което е в основата на настоящото решение, г-н Junqueras Vies все още е с мярка за неотклонение задържане под стража.
- 20 След започването на съдебната фаза на посоченото наказателно производство г-н Junqueras Vies се явява като кандидат на проведените на 28 април 2019 г. избори за Congreso de los Diputados (Конгрес на депутатите, Испания), в резултат на които е избран за депутат.
- 21 С определение от 14 май 2019 г. Tribunal Supremo (Върховен съд) приема, че няма основание да иска от Конгреса на депутатите предварителното разрешение по член 71, параграф 2 от испанската конституция, тъй като г-н Junqueras Vies е избран за депутат след започването на съдебната фаза на образуваното срещу него и други лица наказателно производство. Всъщност съгласно практиката на този съд испанските депутати и сенатори се ползват с предвидения в посочената конституционна разпоредба имунитет само по отношение на наказателните производства, по които към датата, на която са избрани или придобиват качеството си на депутат или сенатор, съдебната фаза все още не е започнала.
- 22 Със същото определение Tribunal Supremo (Върховен съд), сезиран от г-н Junqueras Vies с искане в този смисъл, му предоставя специално разрешение за излизане от ареста, за да може да участва, под полицейско наблюдение, в първото пленарно заседание на Конгреса на депутатите, както и да изпълни по този повод предвидените в член 20 от Правилника за дейността на Конгреса на депутатите изисквания, необходими за да заеме мястото си в Конгреса.
- 23 Преди да бъде върнат обратно в ареста, г-н Junqueras Vies изпълнява тези изисквания и заема мястото си в Конгреса, след което с решение на Бюрото на Конгреса на депутатите, прието на 24 май 2019 г. на основание член 384bis от Наказателно-процесуалния кодекс, е временно отстранен от длъжността си на депутат.

- 24 По време на съдебната фаза на образуването срещу него и други лица наказателно производство г-н Junqueras Vies се явява като кандидат и на изборите за Европейски парламент, проведени на 26 май 2019 г. В резултат на тези избори той е избран за член на Европейския парламент, както се установява от официалното обявление на изборните резултати от Централната избирателна комисия в решение от 13 юни 2019 г. за „Обявяване на лицата, избрани за членове на Европейския парламент на изборите от 26 май 2019 г.“ (ВОЕ № 142 от 14 юни 2019 г., стр. 62477) съгласно член 224, параграф 1 от Изборния закон. Впрочем, както се предвижда в същата разпоредба, с посоченото решение Централната избирателна комисия разпределя между избраните лица, в това число и г-н Junqueras Vies, местата, с които разполага Кралство Испания в Европейския парламент.
- 25 С определение от 14 юни 2019 г. Tribunal Supremo (Върховен съд) отхвърля искането на г-н Junqueras Vies да получи специално разрешение за излизане от ареста под полицейско наблюдение, за да може да се яви пред Централната избирателна комисия и да положи клетвата за спазване на испанската конституция, както изисква член 224, параграф 2 от Изборния закон.
- 26 На 20 юни 2019 г. Централната избирателна комисия приема решение, с което констатира, че г-н Junqueras Vies не е положил въпросната клетва, и на основание член 224, параграф 2 от Изборния закон обявява, че мястото му в Европейския парламент е свободно и че той не може да се ползва от каквито и да било евентуални прерогативи, свързани с тази длъжност.
- 27 На 2 юли 2019 г. председателят на Европейския парламент открива първата сесия на законодателния орган след изборите, проведени на 26 май 2019 г.
- 28 Г-н Junqueras Vies подава до Tribunal Supremo (Върховен съд) жалба срещу посоченото в точка 25 от настоящото решение определение, в която се позовава на имунитетите, предвидени в член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза.
- 29 След като са поканени да представят становища в това отношение, Прокуратурата на Испания, Държавната правна служба и политическа партия VOX посочват, че г-н Junqueras Vies не е защитен с въпросните имунитети.
- 30 В началото на акта за преюдициално запитване Tribunal Supremo (Върховен съд) отбелязва, че сезира Съда с въпроси относно тълкуването на правото на Съюза, които се поставят не във връзка с изготвянето на присъдата в наказателното производство, образувано срещу г-н Junqueras Vies и други лица, а с подадената от него жалба срещу определението, посочено в точка 25 от настоящото решение. Запитващата юрисдикция счита освен това, че разглеждането на такава жалба не обуславя съдържанието на тази присъда, независимо от евентуалното отражение — квалифицирано от тази юрисдикция като „автоматично или косвено“ — което могат да имат върху присъдата актовете, приемани в резултат на разрешение или отказ да се предостави разрешение за излизане от ареста. Накрая тя подчертава, че е длъжна да постави на Съда съдържащите се в акта за преюдициално запитване въпроси в качеството си на юрисдикция, произнасяща се в съответствие с член 71, параграф 3 от испанската конституция като първа и последна инстанция по подадената от г-н Junqueras Vies жалба.
- 31 Относно тези въпроси Tribunal Supremo (Върховен съд) отбелязва, на първо място, че с определението, предмет на посочената жалба, на лице, избрано за член на Европейския парламент, докато е с мярка за неотклонение задържане под стража и след започването на съдебната фаза на образуването срещу него наказателно производство, се отказва специално разрешение да излезе от ареста, за да може да положи клетвата за спазване на испанската конституция, както изисква член 224 от Изборния закон по отношение на лице, избрано да изпълнява такива функции.

- 32 На второ място, запитващата юрисдикция представя контекста, в който е прието въпросното определение, и обстоятелствата, взети предвид по този повод, като посочва най-напред че доколкото били насочени срещу установения конституционен ред, деянията, в които е обвинен г-н Junqueras Vies, могат да осъществят състава на особено тежки престъпления и за тях да бъдат наложени съответните наказания.
- 33 На следващо място, тази юрисдикция посочва, че задържането под стража на г-н Junqueras Vies е разпоредено поради опасността той да избяга.
- 34 На последно място, посочената юрисдикция уточнява, че при приемане на определението, с което е отказала да предостави на г-н Junqueras Vies специално разрешение за излизане от ареста, не само е взела предвид изложените в предходните две точки от настоящото решение обстоятелства с оглед на член 503 от Наказателно-процесуалния кодекс, но и е претеглила различните права и интереси, които според нея трябва да се съобразят във връзка с това.
- 35 В това отношение тя обяснява, че в крайна сметка е дала превес на временното лишаване от свобода на г-н Junqueras Vies пред правото му на политическо участие в работата на Европейския парламент, за да не се попречи на целта на образуваното срещу него и други лица наказателно производство, която би била безвъзвратно осуетена, ако му беше разрешено да напусне територията на Испания. Tribunal Supremo (Върховен съд) счита в това отношение, че е необходимо да се прави разлика между, от една страна, избирането на г-н Junqueras Vies в Конгреса на депутатите, след което не било трудно да му се разреши да се яви в седалището на този законодателен орган и после да се върне обратно в ареста, и от друга страна, избирането му за член на Европейския парламент. Всъщност участие на заинтересованото лице в първата сесия от новия мандат на тази институция, което предполага пътуването му извън територията на Испания, би довело до загуба на контрол върху наложената му мярка за неотклонение задържане под стража, в контекст, характеризиращ се с ограничено съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси в рамките на Европейския съюз.
- 36 На трето място, Tribunal Supremo (Върховен съд) обосновава първите си два преюдициални въпроса с необходимостта да се установи в кой момент се придобива качеството на член на Европейския парламент.
- 37 В това отношение той посочва, че в решения от 12 май 1964 г., Wagner (101/63, EU:C:1964:28), и от 10 юли 1986 г., Wybot (149/85, EU:C:1986:310), Съдът тълкува член 9, първа алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, като приема, от една страна, че съдържашото се в него понятие „сесии“ трябва да се определи самостоятелно, а не чрез препращане към вътрешното право на държавите членки, за да се гарантира, че всички членове на Европейския парламент ще се ползват с имунитети с еднаква продължителност, и от друга страна, че времевият обхват на тези имунитети трябва да се определи широко, така че те да обхващат целия период, през който посочената институция заседава на редовни сесии.
- 38 Запитващата юрисдикция обаче отбелязва, че тази съдебна практика не решава окончателно въпроса дали имунитетите, предвидени в член 9, първа и втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, действат в периода, предхождащ началото на първата сесия на Европейския парламент след изборите. При все това тази юрисдикция добавя, че като се има предвид текстът на посочените разпоредби, преследваната с тях цел и нормативния контекст, от който те са част, така както го разглежда Съдът в решения от 7 юли 2005 г., Le Pen/Парламент (C-208/03 P, EU:C:2005:429), и от 30 април 2009 г., Италия и Donnici/Парламент (C-393/07 и C-9/08, EU:C:2009:275), може да се приеме, че предвидените в посочените разпоредби имунитети действат само за членовете на Европейския парламент, които са заели мястото си в тази институция, или най-малкото за лицата, включени от компетентните национални органи в списъка на изпълнителите необходимите изисквания съгласно вътрешното право на държавите членки за придобиване на качеството член на Европейския парламент. Все

пак както посоченото тълкуване, така и тълкуването, че посочените имунитети действат по отношение на всички лица, избрани за членове на Европейския парламент, поражда въпроси, с оглед на практическите им последици.

39 На четвърто и последно място, ако действат имунитетите, предвидени в член 9, първа и втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, посочената юрисдикция по същество се пита какви са последиците им в рамките на производството по подадената от г-н Junqueras Vies жалба срещу определението, посочено в точка 25 от настоящото решение. По-точно, с третия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да установи дали и евентуално как и кой може да претегли свързаната с посочените имунитети защита спрямо другите права и интереси, които следва да се вземат предвид при разглеждането на такава жалба, в светлината на член 39 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на съответните разпоредби на член 3 от Допълнителния протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.

40 При тези обстоятелства Tribunal Supremo (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Прилага ли се член 9 от [Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза] преди началото на „сесиите“ спрямо лице, обвинено в извършването на тежки престъпления, на което по съдебен ред е наложена мярка за неотклонение задържане под стража за деяния, извършени преди започване на изборния процес, в рамките на който това лице е обявено за избран член на Европейския парламент, но на което със съдебен акт е отказано специално разрешение за излизане от ареста, което би му позволило да изпълни изискванията, предвидени в националното изборно законодателство, към което препраща член 8 от Акта [за избирането]?

2) При утвърдителен отговор, ако определеният в националното изборно законодателство орган е уведомил Европейския парламент, че поради неизпълнение на установените изборни изисквания (невъзможност, произтичаща от ограничаването на свободата на движение в резултат на наложена мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за извършени тежки престъпления) избраното лице не придобива качеството на член на Европейския парламент до изпълнението на посочените изисквания, запазва ли се разширителното тълкуване на термина „сесии“ въпреки временното ограничаване на възможността за избраното лице да заеме мястото си в Парламента?

3) Ако отговорът е в полза на разширителното тълкуване и ако спрямо избраното лице много преди започване на изборния процес е наложена мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за извършени тежки престъпления, задължен ли е съдебният орган, наложил тази мярка, да я отмени по безусловен, почти автоматичен начин с оглед на съдържащия се в член 9 от [Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза] израз „по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент“, за да позволи изпълнението на формалностите и пътуванията до Европейския парламент; или този съдебен орган трябва да прилага подход на претегляне във всеки отделен случай на правата и интересите, свързани с интереса на правосъдието и с редовното протичане на производството, от една страна, и на свързаните с имунитета права и интереси, от друга страна, както във връзка с гарантирането на функционирането и независимостта на [Европейския] парламент, така и във връзка с правото на избраното лице да упражнява публични функции?“.

41 На 14 октомври 2019 г. запитващата юрисдикция постановява присъда в наказателното производство, образувано срещу няколко лица, едно от които е г-н Junqueras Vies (наричана по-нататък „присъдата от 14 октомври 2019 г.“), с която той е осъден на тринадесет години

лишаване от свобода, от една страна, и от друга страна, на тринадесет години пълно лишаване от граждански права, което води до окончателната загуба на всичките му обществени функции и длъжности, включително изборни, както и до невъзможността да упражнява или да заема нови.

- 42 С писмо от същия ден запитващата юрисдикция уведомява Съда за тази присъда, като посочва, че продължава да има интерес и нужда от преюдициалното запитване, тъй като отговорите на въпросите, съдържащи се в акта за преюдициално запитване, биха били валидни, без значение дали задържането на г-н Junqueras Vies е по силата на мярка за неотклонение или осъдителна присъда.

Производството пред Съда

По бързото производство

- 43 В акта за преюдициално запитване Tribunal Supremo (Върховен съд) иска преюдициалното запитване, което е в основата на настоящото решение, да бъде разгледано по реда на бързото производство съгласно член 105 от Процедурния правилник на Съда. В подкрепа на искането си тази юрисдикция изтъква по същество, че преюдициалните ѝ въпроси се отнасят до качеството на член на Европейския парламент, както и до състава на тази институция, че отговорите на Съда на тези преюдициални въпроси могат косвено да доведат до спиране на действието на взетата спрямо г-н Junqueras Vies мярка за неотклонение задържане под стража и че е налице хипотеза на задържане, обхваната от член 267, четвърта алинея ДФЕС.
- 44 Член 105, параграф 1 от Процедурния правилник предвижда, че по искане на запитващата юрисдикция или, по изключение, служебно, след изслушване на съдията докладчик и генералния адвокат председателят на Съда може да реши определено преюдициално запитване да бъде разгледано по реда на бързо производство, когато естеството на делото изисква то да бъде разгледано в кратки срокове.
- 45 В случая на 19 юли 2019 г., след като изслушва съдията докладчик и генералния адвокат, председателят на Съда решава да уважи искането на запитващата юрисдикция, посочено в точка 43 от настоящото решение. Това решение е мотивирано с факта, че първо, към датата на отправяне на преюдициалното запитване г-н Junqueras Vies е с наложена мярка за неотклонение задържане под стража, така че поставените от Tribunal Supremo (Върховен съд) преюдициални въпроси трябва да се считат за повдигнати в рамките на спор, отнасящ се до задържано лице по смисъла на член 267, четвърта алинея ДФЕС, и второ, целта на тези въпроси е да се тълкува разпоредба от правото на Съюза, която поради самото си естество може да се отрази върху продължаването на задържането на г-н Junqueras Vies, в случай че тази разпоредба е приложима спрямо него (вж. в този смисъл определение на председателя на Съда от 30 септември 2011 г., Achughabian, C-329/11, непубликувано, EU:C:2011:630, т. 9—12, и по аналогия решение от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебната система), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, т. 29—31).

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 46 С молба, подадена в секретариата на Съда на 12 ноември 2019 г., след представянето на заключението на генералния адвокат, г-н Junqueras Vies иска от Съда да постанови възобновяване на устната фаза на производството, като се позовава на настъпването на нов факт, а именно че на 30 октомври 2019 г. Tribunal Supremo (Върховен съд) го е уведомил за постановяването на определение, с което се спира изпълнението на наложеното му с присъдата от 14 октомври 2019 г. наказание пълно лишаване от граждански права.

- 47 В това отношение член 83 от Процедурния правилник предвижда, че във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението му или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от заинтересованите субекти.
- 48 В случая обаче следва да се приеме, че видно от самия текст на искането за възобновяване на устната фаза на производството, изтъкнатият нов факт е настъпил в рамките на наказателното производство, посочено в точка 30 от настоящото решение, а не в производството по обжалване на определението, посочено в точка 25 от това решение, което е причина Tribunal Supremo (Върховен съд) да сезира Съда.
- 49 С оглед на изложеното, след като изслушва генералния адвокат, Съдът приема, че посоченият нов факт не може да има решаващо значение за решението му.
- 50 Поради това не следва да се постановява възобновяване на устната фаза на производството.

По допустимостта на преюдициалното запитване

- 51 Запитана в хода на съдебното заседание за изслушване на устните състезания пред Съда относно евентуалното отражение на присъдата от 14 октомври 2019 г. върху преюдициалното запитване и върху действията, които може да предприеме Tribunal Supremo (Върховен съд) с оглед на дадените от Съда отговори на въпросите му, Прокуратурата на Испания отговаря, че запитващата юрисдикция следва да се съобрази с решението, постановено по настоящото дело, и ако съгласно това решение г-н Junqueras Vies се ползва с имунитет на основание член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, да определи последиците, свързани с този имунитет, в рамките на производството по подадената от г-н Junqueras Vies жалба срещу определението, посочено в точка 25 от това решение.
- 52 От своя страна испанското правителство по същество счита, че ако г-н Junqueras Vies се ползва с имунитет на основание член 9, първа алинея, буква а) от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, този имунитет няма никакво значение.
- 53 Същност материалното съдържание на посочения имунитет било определено чрез препращане към вътрешното право на държавите членки и в определението си, посочено в точка 21 от настоящото решение, Tribunal Supremo (Върховен съд) припомнил, че испанското право гарантира имунитет на испанските депутати и сенатори само по отношение на наказателните производства, по които съдебната фаза все още не е започнала към датата, на която те са избрани или придобиват качеството си на депутат или сенатор. В случая обаче в акта за преюдициално запитване се подчертавало, че съдебната фаза в наказателното производство, посочено в точка 30 от настоящото решение, е започнала преди избирането на г-н Junqueras Vies за член на Европейския парламент. Поради това нямало имунитет, който да е пречка за продължаване на задържането му под стража. Нещо повече, той вече не е с наложена мярка за неотклонение задържане под стража, а поради осъждането му на 14 октомври 2019 г., следва да изтърпява наказание лишаване от свобода.
- 54 В този смисъл испанското правителство, изглежда, счита, че доколкото по същество се отнасят до това дали съществува имунитет, преюдициалните въпроси са от хипотетично естество, още повече след постановяването на присъдата от 14 октомври 2019 г., така че допустимостта на преюдициалното запитване била спорна.

- 55 От постоянната практика на Съда обаче следва, че само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално решение, за да може да се произнесе, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (решение от 10 декември 2018 г., *Wightman* и др., C-621/18, EU:C:2018:999, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 56 Оттук следва, че въпросите, поставени от националните юрисдикции, се ползват с презумпция за релевантност и Съдът може да откаже да се произнесе по тези въпроси само ако се установи, че исканото тълкуване няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, ако проблемът е от хипотетично естество или още ако Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на посочените въпроси (вж. в този смисъл решение от 10 декември 2018 г., *Wightman* и др., C-621/18, EU:C:2018:999, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 57 В случая, от една страна, от писмото на Tribunal Supremo (Върховен съд), посочено в точка 42 от настоящото решение, недвусмислено следва, че според този съд преюдициалното решение продължава да е необходимо, за да може той да се произнесе по жалбата в основата на настоящото дело, и че въпросите му изцяло запазват релевантността си.
- 58 От друга страна, от посоченото писмо и от изложеното в акта за преюдициално запитване, обобщено в точки 30, 31 и 36—39 от настоящото решение, става ясно, че исканото от Tribunal Supremo (Върховен съд) тълкуване има пряка връзка с предмета на спора в главното производство и че поставеният в този спор, както и в акта за преюдициално запитване, проблем, първо, не е хипотетичен, а реален, и второ, остава нерешен след постановяването на присъдата от 14 октомври 2019 г. Всъщност към датата, на която сезира Съда, запитващата юрисдикция е била длъжна — и продължава да е длъжна и към датата на постановяване на настоящото решение, независимо от въпросната присъда — да се произнесе, в качеството си на юрисдикция, действаща като първа и последна инстанция, по жалбата, подадена от г-н Junqueras Vies срещу определението, посочено в точка 25 от настоящото решение, с което тази юрисдикция отказва да му предостави специално разрешение за излизане от ареста, което да му позволи да изпълни изискване, необходимо съгласно испанското право вследствие на избирането му за член на Европейския парламент. Освен това за тази цел посочената юрисдикция иска да установи дали заинтересованото лице се ползва с имунитет съгласно член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза и ако да, какви са последиците от такъв имунитет.
- 59 От изложеното по-горе следва, че преюдициалното запитване е допустимо и поради това трябва да се отговори на преюдициалните въпроси, поставени от запитващата юрисдикция.

По преюдициалните въпроси

- 60 Като начало следва да се отбележи, че видно от акта за преюдициално запитване, обобщен в точки 24 и 25 от настоящото решение, след като г-н Junqueras Vies официално е обявен за избран за член на Европейския парламент от националния компетентен орган, Tribunal Supremo (Върховен съд) отказва да му предостави специалното разрешение за излизане от ареста, което би му позволило да изпълни формалност, която съгласно испанското право е предпоставка за придобиването на качеството член на Европейския парламент, и след изпълнението на тази формалност да се яви в мястото на заседанието на тази институция, за да вземе участие в първата парламентарна сесия след проведените на 26 май 2019 г. избори за Европейски парламент.

- 61 В този контекст, с трите си въпроса, които следва да се разгледат заедно, Tribunal Supremo (Върховен съд) по същество пита дали член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че с имунитет съгласно посочената разпоредба се ползва и лице, което официално е обявено за избрано за член на Европейския парламент докато е с мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за тежки престъпления, но на което не е разрешено да изпълни определени изисквания, предвидени от вътрешното право във връзка с обявяването му за избрано, нито да се яви в Европейския парламент, за да участва в първата му сесия. При утвърдителен отговор запитващата юрисдикция пита и дали този имунитет предполага да се снесе наложената на съответното лице мярка за неотклонение задържане под стража, за да може то да се яви в Европейския парламент и да изпълни там необходимите формалности.
- 62 В това отношение член 9, първа и втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза предвижда имунитети в полза на „членове[те] на Европейския парламент“. Тази разпоредба обаче не определя понятието „член на Европейския парламент“, поради което то трябва да се тълкува с оглед на неговия контекст и неговите цели.
- 63 Що се отнася до контекста, следва да се припомни, първо, че съгласно член 10, параграф 1 ДЕС функционирането на Съюза се основава на принципа на представителната демокрация, който е конкретен израз на демокрацията като ценност, посочена в член 2 ДЕС (вж. в този смисъл решение с днешна дата, Purrinck и др./Комисия, C-418/18 P, т. 64).
- 64 В приложение на този принцип член 14, параграф 3 ДЕС предвижда, че членовете на институцията на Съюза Европейски парламент се избират за срок от пет години въз основа на всеобщо пряко изборително право, при свободно и тайно гласуване.
- 65 От тази разпоредба следва, че качеството „член на Европейския парламент“ произтича от факта на избирането въз основа на всеобщо пряко изборително право, при свободно и тайно гласуване, като от своя страна мандатът на членовете на тази институция е основният отличителен белег на това качество.
- 66 Второ, що се отнася до процедурата за избиране на членовете на Европейския парламент, член 223, параграф 1 ДФЕС гласи, че следва, от една страна, Европейският парламент да изготви предложение за установяване на необходимите разпоредби за избирането на членовете му чрез всеобщо пряко изборително право, съгласно уеднаквена процедура във всички държави членки или в съответствие с принципите, общи за всички държави членки, и от друга страна, Съветът на Европейския съюз — да установи тези разпоредби.
- 67 На 20 септември 1976 г. е приет Актът за избирането, с който се уточняват общите принципи, приложими по отношение на процедурата за избиране на членовете на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори.
- 68 В това отношение най-напред член 8, първа алинея от този акт предвижда, че при спазване на другите му разпоредби „изборителната процедура във всяка една от държавите членки се урежда от разпоредбите на националното право“ [неофициален превод]. Освен това член 12 от посочения акт гласи по-специално че Европейският парламент „проверява пълномощията на членовете на Европейския парламент“ и „взема предвид [изборните] резултат[и], официално оповестени от държавите членки“ [неофициален превод].
- 69 От тълкуването на тези разпоредби във връзка една с друга следва, че при сегашното състояние на правото на Съюза държавите членки по принцип запазват компетентността си да уреждат изборителната процедура и след приключването ѝ официално да обявяват изборните резултати. От своя страна Европейският парламент не разполага с никаква обща компетентност, даваща му

право да поставя под съмнение редовността на обявяването на тези резултати или да контролира съответствието му с правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 30 април 2009 г., Италия и Donnici/Парламент, C-393/07 и C-9/08, EU:C:2009:275, т. 55—57, 60 и 67).

- 70 Впрочем от същите разпоредби е видно, че като „взема предвид“ официално обявените от държавите членки изборни резултати, Европейският парламент задължително приема за установено, че лицата, които официално са обявени за избрани, поради самия този факт са станали членове на тази институция, което е основание той да упражни компетентността си по отношение на тях, проверявайки пълномощията им.
- 71 Както отбелязва генералният адвокат в точка 70 от заключението си, поради това посочените разпоредби трябва да се разбират в смисъл, че за целите на член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза качеството на член на Европейския парламент се придобива с акта на официалното обявяване от държавите членки на изборните резултати и от момента на неговото извършване.
- 72 На следващо място, в Акта за избирането се определят времевите граници на мандата, за който са избрани членовете на Европейския парламент, като в член 5, параграфи 1 и 2 от него се предвижда, че този мандат съвпада с петгодишния срок, считано от откриването на първата сесия след всяко провеждане на изборите, тоест започва да тече и изтича едновременно с посочения петгодишен срок.
- 73 В това отношение от член 11, параграфи 3 и 4 от Акта за избирането се установява, че „новоизбраният“ Европейски парламент се събира на заседание, и без да бъде свикан, в първия вторник един месец след изтичането на изборния период, а правомощията на Европейския парламент, „чийто мандат изтича“, се прекратяват с откриване на първото заседание на този „новоизбран“ Европейски парламент. Освен това съгласно член 12 от този акт именно по време на посоченото първо заседание „новоизбраният“ Европейски парламент проверява пълномощията на членовете си и се произнася по евентуално възникналите във връзка с разпоредбите на посочения акт спорове.
- 74 От изложеното следва, че за разлика от качеството „член на Европейския парламент“, което, от една страна, се придобива в момента, в който дадено лице официално е обявено за избрано, както бе посочено в точка 71 от настоящото решение, и което, от друга страна, установява връзка между това лице и институцията, от която то вече е част, мандатът на член на Европейския парламент установява връзка между въпросното лице и законодателната власт, за която то е избрано. Тази законодателна власт обаче се конституира едва в момента на откриването на първата след избора сесия на „новоизбрания“ Европейски парламент, която при всяко положение е последваща спрямо официалното обявяване от държавите членки на изборните резултати.
- 75 На последно място, в член 6, параграф 2 от Акта за избирането се уточнява, че членовете на Европейския парламент се ползват с имунитетите, въведени с Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза.
- 76 Що се отнася до правния източник на тези имунитети, член 343 ДФЕС гласи, че Съюзът се ползва на територията на държавите членки с привилегии и имунитети, необходими за изпълнението на неговите задачи при условията, определени в Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза. Макар по този начин посочената разпоредба да препраща към въпросния протокол за целите на определянето на условията, при които трябва да се гарантират имунитетите, тя все пак изисква Съюзът, и в частност членовете на институциите му, да се ползват с имунитетите, необходими за изпълнението на неговите задачи. От това следва, че тези условия, така както са определени от посочения протокол и доколкото той препраща към правото на държавите членки — от националните законодателства, трябва да гарантират, че Европейският парламент е напълно в състояние да изпълнява поставените му задачи.

- 77 В това отношение както от текста на член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, така и от заглавието на глава III от него, в която е включена тази разпоредба, следва, че такива имунитети са предоставени на „членовете на Европейския парламент“, тоест на лицата, придобили това качество с акта на официалното обявяване от държавите членки на изборните резултати, както бе посочено в точка 71 от настоящото решение.
- 78 Що се отнася до така гарантираните имунитети на членовете на Европейския парламент, член 9, първа алинея от посочения протокол предвижда имунитети, от които те се ползват по един и същ начин през целия период на сесиите от даден мандат на Европейския парламент, дори през времето, когато той всъщност не заседава (вж. в този смисъл решение от 10 юли 1986 г., *Wybot*, 149/85, EU:C:1986:310, т. 12 и 27).
- 79 Член 9, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза обаче има различно приложно поле във времето.
- 80 Всъщност тази разпоредба предвижда, че имунитетът действа по подобен начин и по отношение на членовете на Европейския парламент по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент и следователно по-специално когато те пътуват за първото заседание, организирано след официалното обявяване на изборните резултати, за да може новоизбраният парламент да проведе учредителното си заседание и да провери пълномощията на членовете си, както бе посочено в точка 73 от настоящото решение. В този смисъл посочените членове се ползват с въпросния имунитет преди началото на мандата си.
- 81 От всички изложени по-горе съображения следва, че лице, което официално е обявено за избрано за член на Европейския парламент, поради това обстоятелство и от този момент придобива въпросното качество за целите на член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, както и че на това основание се ползва с предвидения във втората алинея на тази разпоредба имунитет.
- 82 В подкрепа на това тълкуване са и целите, преследвани с Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, които, както е видно от практиката на Съда, се състоят в това да се гарантира на институциите на Съюза пълна и ефективна защита от пречки или заплахи за доброто им функциониране и независимостта им (вж. в този смисъл решение от 10 юли 1986 г., *Wybot*, 149/85, EU:C:1986:310, т. 12 и 22, определение от 13 юли 1990 г., *Zwartveld* и др., C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, т. 19 и решение от 22 март 2007 г., *Комисия/Белгия*, C-437/04, EU:C:2007:178, т. 56).
- 83 Всъщност в случая на Европейския парламент тези цели предполагат не само че в съответствие с принципа на представителната демокрация, припомнен в точка 63 от настоящото решение, и в съответствие с член 14 ДЕС съставът му отразява точно и пълно свободния избор, който чрез всеобщото пряко изборно право гражданите на Съюза са направили, що се отнася до лицата, които искат да ги представляват по време на даден мандат, но и че при осъществяването на дейността си Европейският парламент е защитен от пречките или заплахите за доброто му функциониране.
- 84 На това двойно основание имунитетите, предвидени в полза на членовете на Европейския парламент, имат за цел да гарантират независимостта на тази институция при изпълнението на нейните задачи, както посочва Европейският съд за защита на правата на човека във връзка с различните форми на парламентарен имунитет, установени в демократичните политически системи (вж. в този смисъл ЕСПЧ, решение от 17 май 2016 г., *Karácsony* и др. с/у Унгария, CE:ECHR:2016:0517JUD004246113, § 138, и ЕСПЧ, решение от 20 декември 2016 г., *Uspaskich* с/у Литва, CE:ECHR:2016:1220JUD001473708, § 98).

- 85 В съответствие с тези цели и с изискването, припомнено в точка 76 от настоящото решение, имунитетът, предвиден в член 9, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, осигурява доброто функциониране и независимостта на Европейския парламент, както посочва генералният адвокат в точки 92 и 94 от заключението си, като гарантира на всеки от членовете му възможността след официалното обявяване на изборните резултати да се яви безпрепятствено и да участва в първото заседание на новоизбрания парламент, за да се извършат действията, предвидени в член 12 от Акта за избирането, и като дава възможност за конституирането на новоизбрания парламент.
- 86 По този начин посоченият имунитет допринася и за ефективността на правото на гражданите да бъдат избирани, гарантирано в член 39, параграф 2 от Хартата на основните права, с който в нея се изразява принципът на всеобщото, пряко, свободно и тайно гласуване, прогласен в член 14, параграф 3 ДЕС и в член 1, параграф 3 от Акта за избирането (вж. по аналогия решение от 6 октомври 2015 г., *Delvigne*, C-650/13, EU:C:2015:648, т. 44), като позволява на избраните за членове на Европейския парламент лица да извършат необходимите постъпки, за да встъпят в правата си.
- 87 Поради това трябва да се счита, че лице като г-н Junqueras Vies, което официално е обявено за избрано за член на Европейския парламент, докато е с мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за тежки престъпления, но на което не е разрешено да изпълни определени изисквания, предвидени във вътрешното право във връзка с обявяването му за избрано, нито да се яви в Европейския парламент, за да участва в първата му сесия, се ползва с имунитет съгласно член 9, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза.
- 88 При това положение следва да се провери, както иска запитващата юрисдикция, дали този имунитет предполага да се снесе наложената на такова лице мярка за неотклонение задържане под стража, за да може то да се яви в Европейския парламент и да изпълни там необходимите формалности.
- 89 В тази връзка, както беше посочено в точка 24 от настоящото решение, г-н Junqueras Vies е станал член на Европейския парламент на 13 юни 2019 г., денят, в който испанските компетентни органи обявяват официално резултатите от проведените на 26 май 2019 г. избори за Европейски парламент. Към тази дата той е с мярка за неотклонение задържане под стража.
- 90 От съображенията, съдържащи се в точки 83—86 от настоящото решение, обаче следва, че имунитетът, предвиден в член 9, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, е пречка в частност за това съдебна мярка като задържането под стража да ограничи свободата на членовете на Европейския парламент да пътуват до мястото, където трябва да се проведе първото му заседание, за да изпълнят там необходимите съгласно Акта за избирането формалности.
- 91 При това положение, ако счита, че мярката за неотклонение задържане под стража, наложена на лице, придобило качеството на член на Европейския парламент, следва да продължи да действа, компетентният национален съд трябва във възможно най-кратък срок да поиска от Европейския парламент да снесе на основание член 9, трета алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза имунитета, предоставен с втората алинея от този член.
- 92 Предвид изложените по-горе съображения, на запитващата юрисдикция трябва да се отговори, че съществуването на имунитета, предвиден в член 9, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза, предполага мярката за неотклонение задържане под стража, наложена на ползващото се с този имунитет лице, да се снесе, за да може то да се яви в Европейския парламент и да изпълни там необходимите формалности. Ако обаче счита, че тази мярка следва да продължи да действа и след като съответното лице е придобило

качеството на член на Европейския парламент, компетентният национален съд трябва във възможно най-кратък срок да поиска от Европейския парламент да снесе посочения имунитет на основание член 9, трета алинея от същия протокол.

- 93 Впрочем запитващата юрисдикция е тази, която следва да прецени — при спазване на правото на Съюза, и по-специално на принципа за лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3, първа алинея ДЕС — какви ще са последиците от имунитетите, с които се ползва г-н Junqueras Vies, в евентуални други производства като посочените в точка 30 от настоящото решение (вж. в този смисъл решение от 21 октомври 2008 г., Marra, C-200/07 и C-201/07, EU:C:2008:579, т. 41). Във връзка с това тя следва да вземе предвид по-специално аспектите, припомнени в точки 64, 65, 76 и 82—86 от настоящото решение.
- 94 Предвид всички изложени по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че:
- лице, което официално е обявено за избрано за член на Европейския парламент, докато е с мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за тежки престъпления, но на което не е разрешено да изпълни определени изисквания, предвидени от вътрешното право във връзка с обявяването му за избрано, нито да се яви в Европейския парламент, за да участва в първата му сесия, се ползва с имунитет съгласно втората алинея от този член,
  - този имунитет предполага да се снесе наложената на съответното лице мярка за неотклонение задържане под стража, за да може то да се яви в Европейския парламент и да изпълни там необходимите формалности. Ако обаче счита, че тази мярка следва да продължи да действа и след като това лице е придобило качеството на член на Европейския парламент, компетентният национален съд трябва във възможно най-кратък срок да поиска от Европейския парламент да снесе посочения имунитет на основание член 9, трета алинея от същия протокол.

По съдебните разноски

- 95 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 9 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че:

- **лице, което официално е обявено за избрано за член на Европейския парламент, докато е с мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за тежки престъпления, но на което не е разрешено да изпълни определени изисквания, предвидени от вътрешното право във връзка с обявяването му за избрано, нито да се яви в Европейския парламент, за да участва в първата му сесия, се ползва с имунитет съгласно втората алинея от този член,**

- този имунитет предполага да се снесе наложената на съответното лице мярка за неотклонение задържане под стража, за да може то да се яви в Европейския парламент и да изпълни там необходимите формалности. Ако обаче счита, че тази мярка следва да продължи да действа и след като това лице е придобило качеството на член на Европейския парламент, компетентният национален съд трябва във възможно най-кратък срок да поиска от Европейския парламент да снесе посочения имунитет на основание член 9, трета алинея от същия протокол.

Подписи